

7. 2. 1900

500

France Prešeren

Slavnostni koncert

v proslavo stoletnice rojstva slovenskega pesnika

Franceta Prešerna.

Na Dunaju, dně 7. marca 1900.

BESEDILO.

Pod oknom.

(Fr. Prešeren.)

Luna sije,
kladvo bije
trudne, pozne ure že;
prej neznanе
srěne rane
meni spat' ne pustě.

Ti si kriva,
ljubezniva
deklica nevsmiljena!
Ti me raniš,
ti mi braniš,
da ne morem spat' doma.

Obraz mili
tvoj po sili
vedno mi je pred očmi;
zdihujoče
srce vroče
vedno k tebi hrepeni.

Strunam.

(Fr. Prešeren.)

Strune, milo se glasite,
milo, pesmica, žaluj;
srca bolečine skrite
trdosrčni oznanuj;
kak' bledí mi moje lice,
kak' umira luč oči,
kak' tekó iz njih solzice,
ki ljubezen jih rodi.

Voda a pláč.

Okolo háj ečka teče tam vodička,
napoj mně panenکو mého konička.
Já ho nenapojún, já se tuze bojím,
že jsem maličká.

Před našimi okny roste tam oliva.
Pověz mně panenکو, kdo k vám chodívá.
K nam žádný nechodí mne se každý bojí.
Že jsem chudobná!

Před našimi okny roste z růže květ.
Pověz mně panenکو, proč tě mrzí svět'.
Mně svět nie nemrzí, mně srdénko bolí,
plakala bych hned.

Dyby byla kosa nabróšená.

Dyby byla kosa nabróšená,
dyby byla votava,
co by vona drobmí jetelinku
co by vona šupala.

Aj šupaj, šupaj drobná jetelinko;
co je mně po tobě má zlatá panenکو,
co je mně po tobě,
dys ty se mně provdala.

Zlata doba.

(Fr. Levstik.)

Doba zlata blagih dnij,
ko je zora še svetila,
prva deva me ljubila,
oh, nikdar, nikdar te ni.

Vprašal sem, ko zor rodil
za gorami beli dan je,
luči vprašal poludanje
i mraku, ko je rosil.

Vprašal zvezde sem svetle,
kje so sreče prvi časi.
Zvezda nikdar se ne glasi,
z neba gleda le molče.

Doba onih svetih dnij,
ko je zora še svetila,
prva deva me ljubila,
oh, nikdar, nikdar te ni!

Nezakonska mati.

(Fr. Prešeren.)

Kaj pa je tebe treba bilo,
dete ljubo, dete lepo,
meni mladi deklici,
neporočeni materi?

On, ki je sam bil ljubi moj,
on, ki je pravi oče tvoj —
šel je po svetu, Bog ve kam,
tebe in mene ga je sram.

Meni nebo odprto se zdi,
Kadar v tvoje ozrem se oči,
kadar prijazno nasmeješ se,
kar sem prebila, pozabljeno je.

Oče so kleli, topli me,
mati nad mano jokali se,
moji se meni sram'vali so,
tuji za mano kazali so.

Kaj pa je tebe treba bilo,
dete ljubo, dete lepo?
Al' te je bilo ali ne,
vendar presrčno ljubim te.

On, ki ptice pod nebom živi,
naj ti da srečne, vesele dni!
Al' te je bilo treba al' ne,
vedno bom srčno ljubila te.

Rožmarin.

Rasti, rasti rožmarin,
ti deviški drag' spomin!
Rožmarin ima svoj duh,
naj bo zelen ali suh.

Kadar jaz umrla bom,
venec lep imela bom
z rožmarina nemškega,
nageljna rudečega.

Sem slovenska deklica.

Sem slovenska deklica,
Minka m' je ime,
sem obraza bistrega,
hrabro imam sree!
Ljubi moj je čvrst junak,
lep slovenski korenjak!
Ljubi moj je Slave sin,
Krepki sin planin!

Mati me slovenska je
nežno odgojila,
v sladkem domoljubji me
je odgojila.
„Bog vas živi večni čas!“
pela zmiraj bom na glas,
„Bog vas živi mamica,
vrla Slovenka!“

Kadar se možila bom
s tabo, moj junak,
mora strašnih topov grom
tresti zemlje tlak;
in na grada razvalin'
te objamem, sin planin!
dam ti reko, ljub' junak,
slavni korenjak!

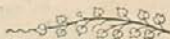
Slovenski svet, ti si krasan!

Slovenski svet, ti si krasan,
ti poln nebeške si milote!
Slovenski svet, ti si krasan,
ti poln največje si lepote,
ti biser meni vse zemlje!

Slovenski svet, ti si krasan,
zares nebo te je ljubilo,
da te tako je obdarilo;
kako bi te ne ljubil jaz!

V bodočnosti jaz vidim dnove,
ko težke izgubiš okove;
o Bog, o Bog, to dobo daj,
o Bog, to dobo skoraj daj!

Slovenski svet, krasnejši boš,
kedar vihar ti zdanji mine;
slovenski svet, krasnejši boš,
ko iz nad tebe mrak izgine,
povrne se ti sreče dan.

Slavnostni koncert

v proslavo stoletnice rojstva slovenskega pesnika

FRANCETA PREŠERNA.

Na Dunaju, dnè 7. marca 1900.

VSPORED.

1. a) **V. Parma**: Intermezzo iz opere „Ksenija“, } izvaja tamburaški zbor „Zvonimir-a“.
b) **Iv. pl. Zajc-Tudor**: Slijepac Marko,
2. **Slavnostni govor**, govori cand. phil. *Rajko Slavec*.
3. a) **J. Fleišman-J. Čerin**: Pod oknom (Fr. Prešeren), } poje moški zbor „Slovenije“.
b) **K. Mašek**: Strunam (Fr. Prešeren),
4. **H. Wieniawsky**: „Souvenir de Moskoŭ“. Fantazija za gosli po ruskih temih; svira g. *K. Jeraj*, na klavirju spremlja gospica *Luiza Jeraj*.
5. **A. Dvořák**: a) Voda a pláč.
b) *Dyby byla kosa nabróšená*....., z moravskih dvospenov za sopran in alt s spremljevanjem klavirja poje ženski zbor „Slovanskega pevskega društva“.
6. a) **Chopin**: Nocturne; Des-dur, }
b) **Liszt**: Rhapsodie, } igra na klavirju gospica *Dragica Kovačević-eva*.
c) **Mendelssohn**: Scherzo,
7. a) **A. Nedved**: Zlata dóba, } poje g. *Fr. Navál*, na klavirju
b) **F. S. Vilhar**: Nezakonska mati (Fr. Prešeren), } spremlja g. *J. Herle*.
8. **M. Hubad**: a) Rožmarin, } poje mešani zbor „Slovanskega pevskega
b) Sem slovenska deklica, } društva“.
9. a) **H. Wieniawsky**: Mazurka, } svira na gosli g. *K. Jeraj*,
b) **Bedř. Smetana**: „Sèn Zdenka“ iz opera „Dalibor“, } na klavirju spremlja
c) **E. Bazzini**: Ples škratov, } gospica *Luiza Jeraj*.
10. **H. Volarič**: Slovenski svet, ti si krasán! poje moški zbor „Slovenije“.

Koncertni klavir: *Ehrbar*.

~~~~~ Po koncertu prosta zabava. ~~~~~

Sodeluje slavni orkester c. in kr. bosn.-herz. pešpolka št. 4.

.....
Natisnil Karol Gorišek na Dunaju V. — Založilo akad. društvo „Slovenija“.
.....

nakup (do Justine)